ŞASE BOXERI ROMÂNI IN FINALE!

(Urmare din pag. 1)

dacă nu cumva aparenţele înşeală, şi antrenorul Ion Popa l-a sfătuit să pornească domol pentru a rezista de-a lungul celor nouă minute. Aceasta permite studentului din Cremona, Bruno Facchetti, să plaseze cîteva lovituri eficace în prima repriză. Asaltul lui Covaci, cu avalanşă de pumni, îi aduc o superioritate cel puţin morală, dacă nu practică, pe buletine. În ultima repriză, Covaci îşi pune în valoare toate resursele sale fizice. De aici se iscă multe clinciuri, care îl obligă pe arbitrul Wolf (R.D.G.) să intervină destul de des. Dar pentru că aici nu se poate doi pe un loc şi este nevoie de un învingător, arbitrii l-au preferat pe tînărul, neexperimentatul şi săracul în palmares Facchetti. Pentru respectul adevărului, să concedem că maniera destul de rudimentară de box a lui Covaci, loviturile sale catapultate, în morişcă, nu-l îndreptăţeau să nădăjduiască mai mult. Iată pricina pentru care patru arbitri din cinci i-au refuzat nota maximă (60) în final. Cu 3—2, elevul lui Natale Rea l-a depăşit pe elevul lui Ion Popa.

Facchetti b.p. Covaci.

Victorie înainte de limită

Nu i-au trebuit eforturi prea mari lui Valeri Tregubov (U.R.S.S.) pentru a-l învinge înainte de limită pe scoţianul Tom Imrie. Între cei doi adversari s-a văzut o apreciabilă diferenţă de clasă. Imrie a arătat mult curaj, dar s-a dovedit total deficitar la capitolul tehnică. El a atacat deseori cu capul aplecat înainte, a lovit larg, ineficient. Dimpotrivă, Tregubov s-a dovedit un stilist de o eleganţă remarcabilă, dar totodată şi un puncheur de temut. De altfel, el l-a şi pus k.d. de două ori (în repriza secundă şi în ultima) pe Imrie, acesta fiind numărat de arbitrul bulgar Ganev. După ultima numărătoare, directorul de luptă a oprit ostilităţile. Era şi timpul...

Tregubov b.ab. III Imrie.

CATEGORIA SEMIGREA

Fără nici o problemă

Dan Pozniak (U.R.S.S.) — 30 de ani — este singurul dintre medaliaţii cu aur ai ultimelor europene şi J.O., care a avut pe ringul bucureştean o evoluţie la înălţimea reputaţiei. După ce l-a dominat autoritar timp de două reprize pe campionul danez Ralf Jensen (24 de ani), la începutul celei de a treia, vizibil marcat, scandinavul n-a mai reluat lupta.

Pozniak b.ab. III Jensen.

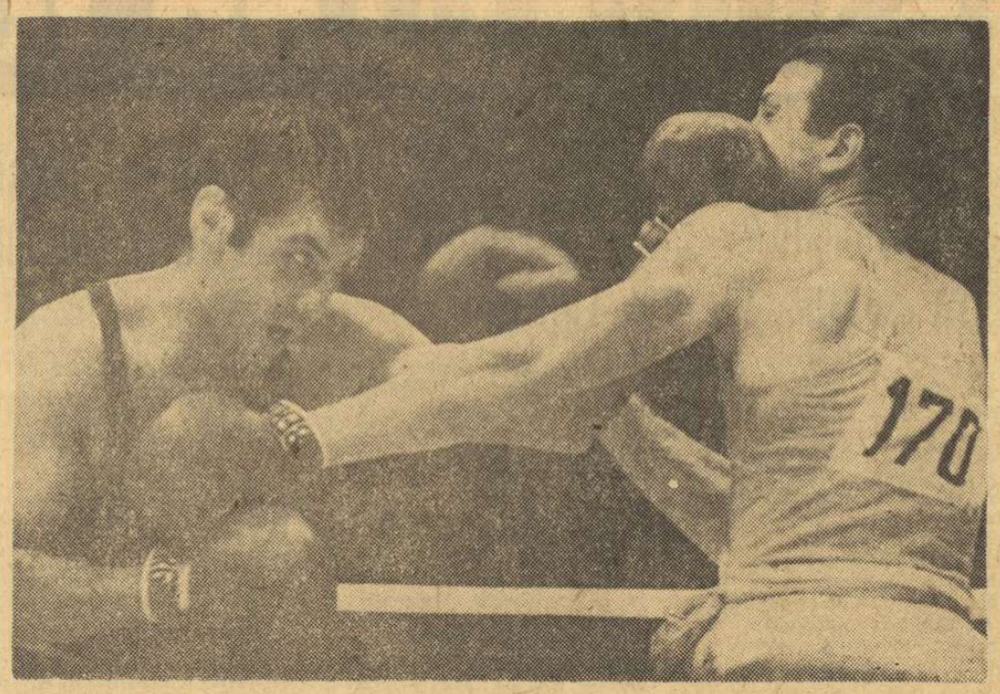

După ce a fost k.d. în prima repriză, vest-germanul Meier (stînga) a cîştigat net în faţa lui Musalimov (U.R.S.S.)

CATEGORIA SEMIGREA

Deci: Monea — Pozniak

Prea fără efort a cîştigat Pozniak, pentru a nu pune pe gînduri perechea următoare şi a nu-i recomanda, indirect prin limbajul faptelor, economie. Probabil de aceea s-au studiat prelung adversarii, în prima repriză Monea căutînd mai mult cu privirea decît cu pumnii, drumul prin garda falsă a lui Jurgen Schlegel (R.D.G.). Conciliabulul din pauză cu antrenorul i-a dat probabil lui Monea soluţia, şi cele cîteva tentative de străpungere din repriza secundă i-au reuşit. Măcelarul din Schwerin, mai înalt, mai suplu, nu-şi poate valorifica alonja, pentru că la el perioada de studiu ţine prea mult. Monea, în ultima repriză a început să aplice straşnicele sale „un-doi"-uri, dureroase, care îl trimit prin corzi pe adversar, a cărui rezistenţă este, totuşi, remarcabilă. Decisive au fost rutina, înţelepciunea cu care Monea ştie să conducă lupta, bătrîneşte, cuminte, eficace, adică exact ceea ce şi-a propus, probabil, de la început. Un singur arbitru (din cinci) a pus, nu ştim de ce, la îndoială superioritatea multiplului campion român.

Monea b.p. Schlegel.

CATEGORIA GREA

Alexe — net superior

Aşa cum era de aşteptat, Alexe a avut de făcut faţă unei misiuni foarte dificile în meciul cu vest-germanul Peter Hussing. Tehnic şi mult mai greu decît reprezentantul nostru, Hussing a arătat că are un bun punch, cu care nu e bine să faci cunoştinţă. Alexe însă nu s-a temut, a dominat aproape permanent, plasînd în continuă mişcare serii dure la cap. Hussing s-a clătinat de cîteva ori, dar a dovedit o rezistenţă fantastică. Alexe a obţinut decizia în unanimitate. Iată punctajul judecătorilor: Gittins — Ţara Galilor (60—58); Comert — Turcia (59—58); Sampila — Finlanda (59—58); Mc Clurck — Irlanda (60—57); Aniello — Italia (59—58).

Alexe b.p. Hussing.

În ritm de vals lent

Un meci slab au furnizat bulgarul Kiril Pandov şi polonezul Ludwik Denderys care au schimbat puţini pumni în ritm de vals lent. Spre sfîrşitul partidei, acţiunile s-au mai înteţit, ambii combatanţi încercînd să forţeze victoria.

Pandov b.p. Denderys.

Cronici redactate de:
Romeo VILARA, Victor BĂNCIULESCU, Romeo CĂLĂRAŞANU.
Fotografii de: Aurel NEAGU

DIN COLŢUL TRIBUNEI

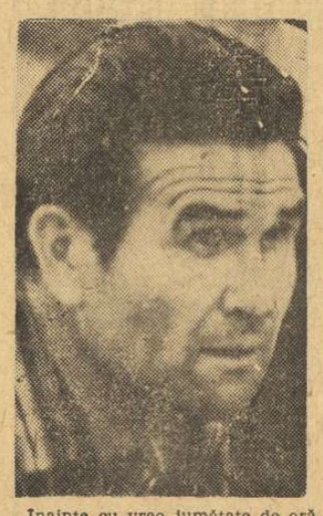

Înainte cu vreo jumătate de oră de începerea primei gale semifinale a „europenelor", discuţia dintre doi vecini de tribună m-a amuzat şi mi-a amintit de atmosfera care era la galele de box în urmă cu 25-30 de ani.

— *Cuţov îl bate astăzi pe Lomakin.*

— *Ar fi bine, dar nu-l bate.*

— *Facem pariu pe trei sticle cu bere?*

— *Facem. Şi să ştii că dacă cîştigă Cuţov îţi dau zece sticle, nu trei...*

Cei doi au dat mîna şi pariul a fost făcut. La fel ca pe vremuri, la galele de box de la circul Milea, care se afla aici, la doi paşi de actualul „Patinoar". La circul Milea am văzut primele meciuri de box şi mai tîrziu am şi boxat. Antrenamentele le făceam la sala Claudiu, actuala sală de box a clubului Metalul. Ce-l mai snopeam acolo pe Petrică Epureanu, actualul nostru arbitru. El făcea „pană", eu „uşoară"... Pe amîndoi ne antrena maestrul Mielu Doculescu. De atunci au trecut ani mulţi. Noi, boxerii am îmbătrînit. Numai spectatorii rămîn mereu tineri, mereu entuziaşti...

Cineva mi-a propus şi mie un pariu pentru finala de mîine. El îl lua pe Dumitrescu şi mie mi-l dădea pe francezul Cosentino. *„Îţi dau şi cotă. 4 la 1"* — încerca să mă convingă. L-am privit zîmbind şi l-am refuzat. Oricît de mult mi-a plăcut mie Cosentino, acest pachet de nervi care ştie să tragă admirabile serii de croşee, tot nu pot să-l văd învingător în faţa lui Dumitrescu. Mă gîndesc la meciul de mîine dintre Dumitrescu şi Cosentino şi încerc să-mi imaginez de pe acum desfăşurarea lui. Cred că va fi ceva asemănător cu partidele dintre Lucian Popescu şi Gheorghe Stamate, care totdeauna făceau săli pline. Deşi Stamate era un maestru al croşeelor, Lucian Popescu îl bătea de fiecare dată cu directele sale precise. Nici nu se putea altfel deoarece... cel mai scurt drum între două puncte este linia dreaptă. Şi în box numai directele merg în linie dreaptă. Iată de ce nu am făcut pariu cu vecinul din tribună. Dar dacă am să mai găsesc amatori, tot am să fac un pariu: Iau Ciucă şi Dumitrescu contra lui Novikov şi Cosentino. E cineva amator?

Florea STANOMIR
antrenor

FINALELE LA RADIO ŞI T.V.

RADIO — De la ora 17,45, pe programul I, în cadrul emisiunii „Sport şi muzică", alternativ cu transmisiile meciurilor de fotbal, repriza a III-a a fiecărui meci de box.

T.V. — De la ora 18, transmisie în direct: întreaga gală.

SPRE O ASOCIAŢIE EUROPEANĂ A BOXULUI AMATOR?

Biroul regional european a convocat — ieri dimineaţă — o consfătuire cu conducătorii delegaţiilor sportive prezente la campionatele continentale de box. Cu acest prilej, N. Nikiforov-Denisov, preşedintele Biroului regional european, a informat că forul pe care-l conduce a hotărît să susţină propunerea federaţiei engleze privind crearea unei Asociaţii europene de box amator.

La rîndul său, L. Mills, preşedintele federaţiei britanice de box amator, a susţinut ideea potrivit căreia Asociaţia ar trebui să fie pentru început autonomă, urmînd ca ulterior ea să se afilieze la A.I.B.A. Sensul acestei propuneri a precizat dl. L. Mills, este că actualul Birou regional european (din care fac parte numai 6 ţări) nu poate reprezenta interesele federaţiilor naţionale în faţa A.I.B.A. Federaţia engleză va pregăti un Proiect de statut care va fi difuzat tuturor federaţiilor naţionale afiliate la A.I.B.A., urmînd ca el să fie analizat şi — eventual — îmbunătăţit. Constituirea Asociaţiei europene a boxului amator ar urma să se înfăptuiască în perioada aprilie-mai 1970, cu prilejul Congresului A.I.B.A. care va avea loc la Moscova.

„TROFEUL INGEMAR JOHANSSON"

Fostul campion mondial de box la categoria grea (şi finalist olimpic în 1952) Ingemar Johansson (Suedia) a pus la dispoziţia Comisiei de box a Asociaţiei internaţionale a presei sportive (A.I.P.S.) un premiu ce urmează a fi atribuit, cu prilejul campionatelor europene, boxerului care a demonstrat cele mai bune calităţi tehnice şi tactice.

Premiul va fi acordat în urma votului ziariştilor acreditaţi la campionate.

ÎNSEMNĂRI DE LA MASA PRESEI

Destul de greu mă impresionează lucrurile. Aceasta poate pentru că am văzut multe lucruri şi bune şi rele în activitatea mea de gazetar. Dar aci, la Bucureşti, la actuala ediţie a europenelor de box, trebuie să recunosc că şi cel mai exigent ziarist sosit să urmărească desfăşurarea întîlnirilor în ring şi apoi să le comunice cititorilor săi, va trebui să-şi scoată pălăria în faţa lucrurilor bune. Mulţi susţin — şi eu sînt printre aceia — că eforturile românilor pentru a asigura condiţii cît mai bune de lucru ziariştilor nu au fost zadarnice. Totul este foarte bine pus la punct, de la programare şi informare, pînă la telex şi telefon.

Personal, m-a impresionat publicul prezent zi de zi în jurul ringului, în faţa căruia îmi scot pălăria. Este un public care cunoaşte boxul şi tainele lui.

Deci, un public simpatic, care îşi iubeşte idolii. Acest public excepţional — este drept, cîteodată cu prea mult temperament, mă gîndesc la imprecaţiile adresate arbitrilor — a fost martorul unor hotărîri de neînţeles, luate uneori anapoda de către corpul de arbitri. Bineînţeles că organizatorii nu au nici o legătură cu aceste hotărîri care au reuşit adesea să provoace publicul, foarte sensibil la nedreptăţi. Acest public nu uită dreptatea, apreciază în primul rînd boxerul inimos, cere dîrzenie în ring, lupta pînă la epuizare. **Dacă ar aprecia la ACELAŞI nivel şi lupta tehnică, fineţea ca şi forţa, dacă ar aplauda ceva mai mult şi adversarul idolului său — firească, atunci cînd acesta are acţiuni frumoase — acest public nu ar avea egal.** O spun cu mîna pe inimă.

Şi ceilalţi ziarişti prezenţi în tribune au primit cu simpatie majoritatea manifestărilor publicului, deşi cîteodată uralele lui incomodau într-o oarecare măsură convorbirilor noastre telefonice cu redacţiile.

Duminică seara, cînd voi ridica paharul pentru medalia de aur sau de argint a lui Mate Parlov, îl voi ridica în acelaşi timp şi pentru medaliile româneşti, precum şi pentru publicul românesc îndrăgostit la culme de acest sport bărbătesc.

Drago MAROVICI
Sportske Novosti — Zagreb

DINCOLO DE CORZI

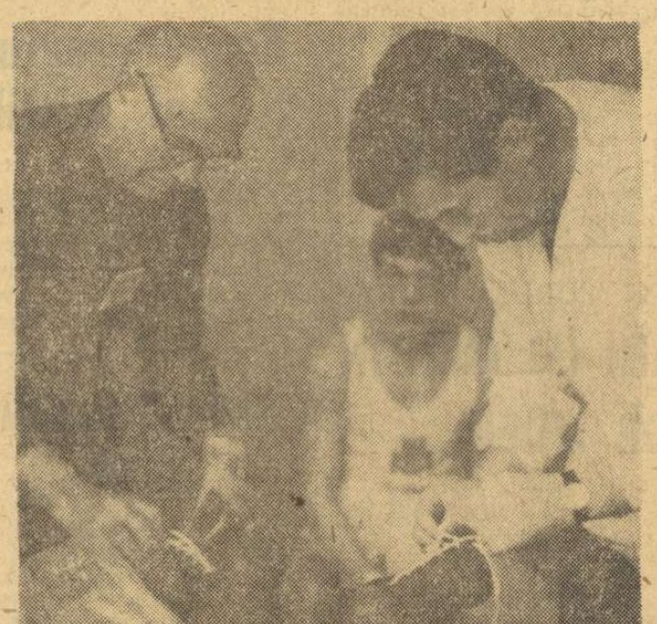

Allan Richardson, „în camera arbitrul Dimulescu aleg cestele mănuşilor". Antrenorul său şi moderne pentru pana engleză

● *TATAR (Turcia)*, al cărui palmares este impresionant: locul II la C.E. de la Roma, locul II la Jocurile mediteraneene şi, deocamdată — cum spune el! — tot locul II la C.E. de la Bucureşti".

— *Cum ai început boxul?*

— *La şcoala poliţiei din Ankara!*

— *?!?!*

— *Da. Sînt detectiv şi la aceste cursuri m-am evidenţiat.*

— *Cu ce impresii vei pleca?*

— *Excelente. O organizare ireproşabilă, un public cald care ştie să aprecieze lupta sportivă.*

● *ORBAN (Ungaria)*, a cărui declaraţie am obţinut-o mai tîrziu decît celelalte:

„Sînt la prima mea marc competiţie. Îmi vine să sar în sus de bucurie. În oraşelul meu, la Szekszard, vestea va produce multă bucurie. Se va putea spune că în acest oraşel se găseşte nu numai vin bun, ci şi boxeri de aceeaşi calitate. Organizarea şi publicul — la înălţime. Nu ştiu cine le-ar putea reproşa ceva".

● *STOICEV (Bulgaria)* a cărui bucurie, explozivă, ne scuteşte de obişnuita întrebare: „Sînteţi mulţumit?". Trecem, deci, la alt subiect:

— Ce aţi dori în acest moment?

— Ca logodnica mea, cu care mă voi căsători la 15 iunie, să nu fi întîrziat de la serviciu din cauza... televizorului.

— Altceva?

— Să mulţumesc publicului pentru felul în care m-a sprijinit!

● *MONEA (România)*, care ne „atacă":

— Cum a fost decizia?

— 4—1, îi răspundem.

— Vedeţi. Ce se mai poate spune? Am încercat să fac box şi n-am putut. Am fost obstrucţionat tot timpul.

— Un pronostic pentru finală?

— Nu fac pronosticuri. Mai ales cînd arbitrajele diferă prin maniera de a aprecia de la o seară la alta. Ştiu eu ce o să fie duminică?!

● *TREGUBOV (U.R.S.S.)*, pe care-l găsim calm, liniştit, ca după o victorie facilă.

— Cîteva cuvinte?

— Pe scurt: organizare excelentă, public corect, arbitraje — să zic curioase.

— Planuri de viitor?

— Să termin Institutul de Cultură Fizică în acelaşi timp cu soţia mea care urmează medicina.

ANCHETA INTERNAŢIONALĂ A ZIARULUI sportul

INCOTRO SE INDREAPTĂ BOXUL AMATOR?

„NU MĂ FLUIERAŢI CÎND OPRESC MECIUL PENTRU O PLEOAPĂ CARE ABIA SÎNGEREAZĂ..."

roagă arbitrul britanic JAMES ENGLAND

1. Ţinînd seama de tentaţiile multiple ce i se oferă astăzi, prin ce mijloace credeţi că poate fi atras tineretul spre exerciţiul dur al boxului?

2. Nu credeţi că prin efectuarea cîntarului la urcarea în ring ar putea fi alungat din box un prilej frecvent de ipocrizie?

3. Ce condiţii trebuie îndeplinite pentru a menţine corectitudinea şi a înlătura brutalitatea din boxul amator?

Pentru mine, vor fi numai două întrebări. Fiindcă, în concepţia mea, rezolvarea primei probleme — a atragerii tineretului spre box (1) — ţine implicit de cea privind „asanarea" completă a luptei între corzi (3).

Deci, ca să chem pe ring noi adepţi ai pugilatului, trebuie să-i pot convinge, de la bun început, că practicîndu-l ei nu-şi sacrifică sănătatea, ci dimpotrivă şi-o călesc, nu riscă să fie desfiguraţi, deoarece tocmai aspectul lor fizic va avea de cîştigat.

Dar pot face aşa ceva? Nu trag pe sfoară pe nimeni, spunînd toate acestea? Evident, totul depinde de felul cum este privită şi abordată disciplina noastră.

Dacă voi considera boxul ca o activitate de recreaţie — şi numai astfel — atunci pot spune, cu inima împăcată, că n-am înşelat cu nimic pe cei chemaţi să îmbrace mănuşile pentru prima oară. Acesta este boxul amator, care are grijă de cei ce-l practică.

Cînd, însă, cel ce urcă în ring îşi face socoteala că din victorii asupra adversarilor şi centuri de campioni îşi va putea aduna o grămadă de bani, atunci acestuia nu-i mai pot spune acelaşi lucru. Fiindcă este vorba de boxul profesionist şi acesta nu-şi cruţă de loc adepţii, ba dimpotrivă. Acest box poate fi într-adevăr brutal şi legilor sale aspre nu-i supravieţuiesc decît puţini. Adică doar acei care, realmente, aveau dreptul să-şi încerce norocul ca boxeri profesionişti. Ei nici n-ar trebui blamaţi pentru opţiunea lor, fiindcă într-adevăr sînt capabili să ne ofere, uneori, spectacole magnifice pe ring.

Dar boxul amator, aşa cum îl înţelegem noi azi, nu este făcut numai pentru cîţiva, el se adresează tuturor celor ce vor să practice un exerciţiu fizic frumos, plăcut şi folositor. Aci, brutalitatea este sever reprimată şi, în consecinţă, quasi-inexistentă. Iar riscul accidentării, mai mic decît în multe alte sporturi. Personal, sînt convins că un boxer este mult mai bine protejat decît fotbaliştii, rugbyştii, schiorii sau chiar jucătorii de cricket...

Dar, pentru aceasta, vă rog să nu mă fluieraţi din tribune cînd opresc meciul pentru o pleoapă care abia sîngerează. Asta este condiţia!

O cască protectoare?... Nu văd de ce. Deşi, principial, sînt partizanul oricăror intenţii de a feri cît mai mult pe boxeri de pericole, reale sau imaginare. Mă gîndesc însă din nou la analogia cu alte sporturi. În fotbalul american sînt puse pe jucători kilograme de echipament de protecţie. Căşti, gratii, umeriere, corsete, şi altele. Rezultatul? Şocurile sînt mai puternice în contactul fizic, iar statistica accidentelor creşte. Deci...

Cred că nu o cască va aduce siguranţa în figura boxerului şi în conştiinţele noastre. Ci spiritul de responsabilitate care trebuie să anime pe antrenori, oficiali şi arbitri. Mai ales nouă, arbitrilor, ne revine o sarcină extrem de importantă în a menţine nealterate conceptele ce stau la baza practicării boxului amator.

Iubesc boxul. În 1942, cînd îmi terminam scurtul meu drum în activitatea de pugilist, devenind campion la categoria uşoară a marinei regale britanice, mi-am dat seama că nu mă pot despărţi definitiv de ring, oricît m-ar fi solicitat preocupările profesionale. M-am dedicat arbitrajului, mai întîi sporadic, apoi cu apariţii regulate în competiţiile naţionale şi cele internaţionale. Acum, am în picioare 6 campionate europene. O muncă anevoioasă, uneori neplăcută chiar. Dar nu o regret. Ştiu că, prin efortul meu şi sacrificarea timpului liber, servesc o cauză frumoasă.

Cam atît. Cîntarul la urcarea în ring (2)... Nu mi se pare esenţial pentru bunul mers al competiţiei. Există boxeri cu „vocaţie" pentru anumite categorii. Ei vor face, întotdeauna, greutatea, fără efort. Ceilalţi, cărora organismul le joacă, uneori, feste, vor fi cu atît mai grijulii să se prezinte la cîntar înarmaţi cu sutele de grame trebuitoare. Care este atunci diferenţa?

Steno-decupaj
de Radu VOIA

AU CUVÎNTUL OASPEŢII

JOHN DAWIS — redactor la Agenţia REUTER — Londra: *„Minunat oraş! Iertaţi-mă că e primul lucru pe care-l spun despre competiţie, dar, cred, aşa se cuvine. De altfel, nu e o surpriză. În ce priveşte campionatele, trebuie să arăt, mai întîi, că organizarea este foarte bună — cu unele rezerve privind vizibilitatea din tribunele afectate ziariştilor, vizibilitate a cărei carenţă se reflectă, evident, în informarea pe care o facem. În rest, pe plan organizatoric, foarte bine. Mai puţin laudativă este părerea mea despre nivelul tehnic — comparativ apreciat — al acestei ediţii, care, poate, constituie doar un punct intermediar în drumul de formare a unei noi generaţii. Oricum, unele nume sonore, măcar ca apartenenţă, nu s-au ridicat la înălţimea aşteptărilor. Şi, cu toată impresia bună pe care mi-o face această călătorie, cred că mai am ceva de spus nu prea lăudabil — arbitrajele...".*

HANS GEORG ANDERS — redactor la „Sportecho" Berlin: *„Pe plan tehnic trebuie să remarc progresul enorm înregistrat de boxerii români în ultimul timp, în fruntea cărora se detaşează Constantin Ciucă, cel mai bun boxer de pînă acum al europenelor!*

O observaţie legată de public: cînd polonezul Rozek a fost declarat învingător în meciul cu Aurel Mihai, protestele au fost izolate, deci decizia a fost „pe muchie de cuţit". (3—2 în favoarea polonezului), ceea ce arată că o mare parte din public este un bun cunoscător al acestui sport.

În fine, remarc buna organizare a biroului de presă, deşi cred că spaţiul afectat locului de muncă pentru ziarişti este destul de mic. În ciuda unor păreri preconcepute despre pretinse scăderi în organizarea acestor campionate, toţi ziariştii prezenţi la aceste întreceri s-au putut convinge că ele sînt excelent organizate".

LEV NIKOLOV — redactor la „Sovietski sport" Moscova: *„Bucureştiul este un oraş mare şi nu m-ar fi mirat ca aceste campionate europene de box să se piardă în viaţa clocotitoare a Capitalei. Dar aceasta nu s-a întîmplat. N-am văzut în Bucureşti nici o stradă, în care să nu se găsească o cît de mică menţiune despre întrecerile boxerilor. Fie fotografii ale protagoniştilor, fie anunţuri în legătură cu campionatele, fie acel frumos afiş, pe care-l voi lua cu plăcere la întoarcere, ca amintire.*

Am mai avut ocazia să scriu că, după părerea mea, organizatorii campionatelor au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru ca ele să se desfăşoare în cele mai bune condiţii. Cred că la această reuşită a contribuit întreg Bucureştiul, oraş cu oameni ospitalieri, care iubesc boxul şi sportul".

GYÖRGY Z. VINCZE: *„Nici un pronostic făcut înaintea finalei nu are valoare, deoarece orice rezultat este posibil. Chiar dacă valoarea tehnică a finaliştilor este diferită, cu toţii sînt foarte combativi şi excelează prin viteză. România a prezentat cea mai bună garnitură din cîte am văzut pînă acum, în timp ce polonezii, sovieticii şi italienii, cu gîndul de a pregăti o formaţie nouă pentru J.O. de la München, au evoluat — cu mici excepţii (în special sovieticii) cu boxeri tineri. Numeroase decizii acordate au fost extrem de grele din cauza echilibrului de forţe. O decizie acordată cu 3—2 în favoarea unuia putea să dea cîştig de cauză şi învinsului. Românii au avut desigur un avantaj pe care-l are oricare ţară gazdă, în orice disciplină sportivă. Ca să fiu mai clar, voi spune că la un punctaj egal (58—58 — de exemplu) s-a acordat victoria boxerului român. Dar, decizii flagrant avantajoase pentru pugiliştii ţării gazdă nu au fost înregistrate".*

ŞTEFAN DONCEV, redactor de box la ziarul „Naroden sport" — Sofia: *„Deşi nu s-a încheiat încă, pot spune de pe acum că ediţia de la Bucureşti a europenelor de box mi-a prilejuit cîteva satisfacţii. Am în vedere, în primul rînd, buna organizare a competiţiei, modul excelent în care sînt deserviţi reprezentanţii presei, amabilitatea deosebită cu care se răspunde la fiecare solicitare a ziariştilor. Sînt mulţumit, de asemenea, de evoluţia boxerilor bulgari. Este pentru prima oară cînd ei cuceresc, la o importantă întrecere pugilistică, şase medalii şi este de la sine înţeles că ne vom aminti cu multă plăcere de amabilele noastre gazde din Bucureşti. Mă bucur că am asistat la un turneu foarte puternic, deşi din ring au lipsit stelele de prima mărime din boxul polonez şi sovietic. S-a afirmat în schimb, tineretul şi cred că acesta e un semn că boxul amator dispune încă de excelente rezerve.*

Îmi place modul cum se prezintă în ring boxerii români, prezenţi în lupta pentru medalii, la multe categorii. Păcat că Antoniu Vasile n-a putut continua lupta. E un boxer pe care îl apreciez mult.

Şi o nemulţumire: arbitrajul care a dezavantajat foarte mulţi concurenţi, din aproape toate echipele.

Se discută mult despre public. Nu înţeleg de ce. Publicul bucureştean, aidoma celui de pretutindeni, îşi susţine cu multă căldură favoriţii. Cred că ar putea încuraja mai mult, pe învinşi şi învingători şi din alte ţări".

PAVEL SIDVO, antrenor al reprezentativei Poloniei: *„A devenit o regulă în boxul polonez ca după J.O. să remaniem echipele noastre reprezentative. Iată de ce, de data aceasta, boxul polonez este reprezentat la campionatele europene de o formaţie mai tînără. Noi privim în perspectivă, ne gîndim că peste doi ani vor urma alte campionate continentale, iar în 1972 va avea loc turneul olimpic de la München. Fiţi sigur că această echipă (din care doar Artur Olech este mai în vîrstă) se va roda, iar la campionatele europene din 1971 onoarea boxului polonez va fi apărată de o garnitură robustă, experimentată, capabilă de performanţe mari. Am lăsat acasă cîţiva boxeri tineri foarte buni. Pe unii, din cauza examenelor. Nu ne-a interesat, de data aceasta, performanţa în sine, ci căpătarea experienţei într-o competiţie de anvergură. Şi sînt convins că acest lucru ne-a reuşit".*

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368